

O cheie pentru suflet

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Lasă-mi te rog la poarta casei tale
O cheie mică, ușa s-o descui,
Să mă strecur în zori printre petale
Și să mă pierd în ochii tăi căprui

Ca într-un labirint cu nestemate,
Rubinul buzelor să-mi fie far,
Obloanele să fie descuiate
Să-ți scriu pe geam că te iubesc. Habar

Nu ai, nici azi, cât îmi lipsește cheia,
O cămăruță, una, să deschid
Și să-ți declar că-mi vei fi veșnic zeia,
Că după trupul tău mai sunt avid.

- Ce cheie să-ți mai dau de-acum și unde
Mai vrei să intri, când mă locuiești
În gândurile cele mai profunde...
De-atâta vreme-n sufletul meu ești

Că te confund adeseori cu mine,
Când noaptea ne găsește-mbrățișați
Și orice vis al meu îți aparține,
Să fie un blestem? Suntem damnați

Să împărțim aproape aritmetic
Aceleași fantezii, dar fără chei
Tu ai pătruns în trupul meu ermetic
Și ai deschis cărarea către zei.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Ca și cum am împărți aceeași inimă -
Editura PIM Iași - 2016